

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-24386136. מאן מברקי: "עולמפרם". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גזופות: "צינקהופר" כפ"מ בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

תם היא ממלאת. בניגוד לדיווחי כמה כתבים ישראליים, שכתבו כאילו היתה הופעתו של אבנרי בתוכנית ביקורתית וכי טען בראיון הטלוויזיוני כאילו מפריזה לאה רבין בהתערבותה בענייני המדינה, היה הראיון מאוזן מאוד.

אבנרי לא הופיע בתוכנית כמבקר בילי בד. הוא ניתח את התפקיד הקשה שאותו חייבת לאה רבין למלא, תפקיד של רעיית ראשה מממשלה, שלמעשה לא היה קיים עד כה במדינת ישראל. רעייתו של דויד ברגוריון היתה פולה, תופעה בזכות דויד מה. לוי אשכול נשא, בעת כהונתו כראש ממשלה, אשה שהצטננה ונחבאה אל ה"כלים. לגולדה לא היתה אשה. לאה רבין נאלצת למלא לראשה פונקציה שלא היו לה תקדימים במדינה.

בראיון הטלוויזיוני טען אבנרי כי ל דעתו משתדלת לאה רבין למלא את תפקיד כמיטב יכולתה. אחד עם זאת לא הסתיר כי בחוגים רבים בישראל נמתחת עליה ביקורת, הן בשל שליחותה לועידת הנשים במכסיקו, בתפקיד שבו לא היו לה הניסיון והכישורים הדרושים, והן בשל מאמציה להידמות לז'אקלין קנדי, הנראים מגוחכים בעיני הישראלים.

באותה תוכנית טענה רעיית ראשה מממשלה לה כי היא רואה בעתונאים המוחחים ביקורת עליה ועל בעלה בדרך מרשעת — אויבים. מה שברור הוא שאילו היתה לאה צופה בתוכנית, היא לא היתה כוללת

"העולם הזה" הופיע בשבוע שעבר בבתיים של עשרות מיליוני אמריקאים. היה זה בעת הקרנת תוכנית הטלוויזיה הפופולארית שישם דקות של רשת סיב"אס, שהוקדשה לדמותה ולאישותה של רעיית ראשה מממשלה, לאה רבין. מלבד לאה רבין עצמה, שרואינה כי תוכנית באריכות, הופיעו בה גם שני גברים. אחד מהם היה בעלה של לאה, ראשה מממשלה יצחק רבין, המרואיין השני היה עורך העולם הזה, אורי אבנרי.

השאלה הנשאלת מאלה היא: מה עור שה העולם הזה בתוכנית על לאה רבין? או: מדוע מכל האישים בישראל בחרה רשת הטלוויזיה הנוודעת דווקא באורי אבנרי, כדי להופיע בתוכנית ולייצג את האנטיתויה לתופעה ששמה לאה רבין? היה זה זמן קצר אחרי שובם של ראשי הממשלה ורעייתו מהביקור הרשמי האחרון בברזיל, כאשר רשת סיב"אס בחרה להכין תוכנית שתוקדש ללאה רבין. העולם הזה עסק אז באותו נושא. סיפור השער על לאה רבין כ"מנהלת ה" מדינה (העולם הזה 2004), שהופיע אז, היה פרי מחקר מקיף על אישיותה של רעיית ראשה מממשלה, היכה גלים בחוגים

זוהי מסוג הטענות שאין צורך וטעם להתווכח עימה. פשוט משום שאינה נכר. נה. בניגוד לתגובות חריפות ורועמות ש עוררה פסיקתו זו של דן עומר, בחר דן אלמגור עצמו להגיב בצורה הפשוטה ו היעילה ביותר, הוא שלח למערכת ערימה של פוטוסטאטים, של דברים שפירסם — חלק ניכר מהם בהעולם הזה ובאתגר, ביטאון הפעולה השמית בזמנו — המשמיי טים את הבסיס מתחת לטענתו של עומר. אילו היינו רוצים לפרסם את כל האני תולוגיה הזו, של קריאות התגר של דן אלמגור על המימד הביטחוניסטי בישראל במשך שנים רבות, ספק אם היה מספיק לכך גיליון שלם של העולם הזה.

בטרם עסק בתוכנית נוסטאלגיה שכבר דן במקומן ומנה, וגם במקביל לה, היה דן אלמגור אחד האמיצים שבכותבי ה" סאטירות בארץ. מאז ימי שלושה בסירה אחת, ועד לימי מועדון התיאטרון בתחילת שנות השישים, הוא השתמש בפיומן ה" סאטירי כבשוט הצלפה פוליטי בעילות המירבתי. כדאי גם לזכור כי בתקופות מסוימות הוא היה גם מוחרם בשידורי ישראל ביגלל העמדות האמיצות שגקט בפיומוני.

אינני חושב שזה המקום ללמד סניגורי

יה על דיעותי של דן אלמגור ואיני סבור גם שהוא זקוק לה. אבל לבעלי הניכרון הקצר, כדאי להזכיר מיכתב אחד שפירסם דן אלמגור במעריב במאי 1970, בעקבות ידיעה שהופיעה בעתון זה בשיא הניס טריה הלאומנית ששטפה את הארץ אחרי הצגת מלכת האמבטיה של הנוך לוי ב" תיאטרון הקאמרי. אותה ידיעה וכתבה בנוסח הבא: "חבר הכנסת מטעם רקי"ה, מר תופיק טובי, יר

להביע את מחאתנו כנגד הביירונון קיצ רת המוחין — הן זו, הפיסית, שהתבטאה באולם בקריאות, שהערכים ישחטו את כולכם, ושישלו אתכם לאושוויץ! — והן זו, העקיפה, המתבטאת בידיעות מסוג זה שציטטתי לעיל.

...נכון, ריחות ביוז ופרש רבים, רבים מדי, נזכרים בהצגת, אך ניהוחם של אלה הוא כשאנל חשט למול הריה העולה מן הידיעה שפירסמתם בעמודי החדשות של מעריב.

העובדה שכעבור שנים ראיין דן, בין השאר, במיסגרת התוכנית הטלוויזיונית המצויינת שלו, שוחי לך ארצי, גם את מלכת האמבטיה עצמה, אין בה כדי ל בלט את התייצבות הספרותית או הפולי טית נגדה. בדיוק כשם שהעובדה שהוא לבש מדים במילחמת יוסי הכיפורים, אין בה כדי לשלול את זכותו לבקר את העונק את מילחמת יוסי הכיפורים למשה דיין.

אלמגור נמנה עם מבקריו של משה דיין לא רק מאז מילחמת יוסי הכיפורים. הוא היה בין המעטים שהעז לבקר בפומי בי ובחריפות, עוד בימים שבהם היה דיין אליל הנוער וגיבור נשות וינדור העליונות.

בהקשר זה כדאי לצטט רק קטע אחד שאותו כתב דן אלמגור במיסגרת תוכי נית הרדיו שלושה בסירה אחת, עוד בי שנת 1957 — לפני 19 שנים. השיר נקרא או בפני הקהל בבנייני האומה בירושלים, בתקופה שבה הסיר משה דיין את מדי הרמטכ"ל ועשה את צעדיו הראשונים כאור רח, כסטודנט באוניברסיטה בירושלים. אגב, שיר זה הוקלט על ידי הרדיו, אך לא שודר. הוא נקרא הצפרדעו.

היה היתה ביצה קטנה, / ביצה קטנה, אך מצחינה, / ובמימיה הדלוחים נשקף חצי ירח. / היו בה בוז וזממנה, /

דן אלמגור (עם מלכת האמבטיה) ביגלל הניכרון הקצר

ויתושים בכל פינה; / אבל שוכניה הקבו עים / כבר התרגלו לרוח. / חסר היה בה רק צפרדע! אשר בקול יקוועקע: קוואק! קוואק! קוואק! / אך יום בהיר, ובקפיצה — / קפיצה נאה ואמיצה, / הופיע צפרדעו צעיר, / נוועו מכל צפרדע. / והוא גילה והוא מצא: / "פה יש ביצה! / פה יש ביצה! / יש לערוך מייד חיטוי! / כיצד? איני יודע! / כן, פיתרון איני יודע / אולם אמשיך לקוועקע: קוואק! קוואק! קוואק! הצפרדעו הרגיש מייד / מבול ביקורת מכל צד, / מיהר אל סבא טובי הלב, / אשר מרבה למחול לו. / הסב לחש בקול נרע: / "חכה מעט. המתן ולמד. / בבוא הזמן כבר תיבחר / לשיר, אפילו טולו! / כן, תן להם להתקע. / מחר — תורך לקוועקע: קוואק! קוואק! קוואק!" הצפרדעו את פיו טוגר. / קוואק! קוואק! ללימודים חוזר. / כן, הוא ממתין בסבי לנות, / בשיר אינו פוצח. / אך עוד שנה או קצת יותר // אין כל ספק שייבחר! / ובהיכל יתן קונצרט / אפילו כמנחה. / אז בשרביט ינענע / וכל העם יקוועקע: קוואק! קוואק! קוואק!

רבים מחברי מיסלגתו בחיפה, כולל הערבים, היו אמש בהצגת מלכת ה" אמבטיה. דבר זה נתגלה בעקבות מחיאות כפיים קצובות וטוערות, תוך כדי ההצגה ובסופה, בהם נטלה קבוצה זו, ביניהם ערי בים, חלק פעיל ביותר.

הגיב אז דן אלמגור: "עלי להודות, שגולצתי לקראו ידיעה זו פעמיים ושלוש, לפני שהשתכנעתי שאמנם ראו הדברים אור דפוס, שחור על גבי לבן.

"לא זכור לי שמעריב נהג לדווח בעבר אם וכיצד נהנה מר טובי מהצגות ה"אט" רון אחרות. וגם אילו היתה הידיעה ש פירסמתם נכונה, הרי אין ספק שכונת הדפסתה — ובסיגנון זה — אחת היא: ליצור בקוראים את הרושם שההצגה משר" תת את האינטרסים של, תופיק וחבריו ("כולל הערבים") ומכאן שכל מי שנהנה מההצגה שייך, מסתמא, לקבוצה זו."

תמר

ראה רבין (עם ז'אקלין אונאסיס) לא בדרך מרשעת

את אבנרי בקטיגוריה זו, כפי שעשוי היה להשתמע מדיווחי הכתבים הישראלים.

זיכרון קצר הוא מסוג התכונות שניתן לעבור עליהן בסליחה. אני סבור שזו צריכה להיות התגובה על המעידה של דן עומר במדורו נמר של ניר (העולם הזה 2014), כאשר האיש את ה"ד"ר דן אלמגור, בעקבות הפראפראזה שלו על מנגט הקספ של נתן אלתרמן כאילו "...שנים רבות עוסק דן אלמגור ב" ריפוד הגיונה של אומה שטופת דמע וקסם בנוסטאלגיה וזלה ומתחכמת."

רבים, כולל בפמלייתו הקרובה של ראשי הממשלה, בעיניים עיתונאיות בלתי משוחדות היה זה רק טיבעי שאנטי טלוויזיה, שמטרתם להיכן קודם כל סיפור עתונאי טוב, יפנו למי שונאה כבעל המידע הנרחב והמהימן ביותר בנושא. וכך, בניגוד לדברי לאה רבין על עצמה ודברי בעלה עליה, צוטטו ערב יוסי העצמאות באוזני עשרות המיליוני נים שצפו, לפי ההערכה, בתוכנית זאת, קטעים מכתבת העולם הזה על לאה רבין. אורי אבנרי רואין באותה כתבה כאיש הבקיא בהלכי הרוח השוררים בישראל ל" גבי דמותה של לאה רבין והתפקידים שאר